

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 93

Olander, Valborg,

HS L 1:1



National Library
of Sweden

Karlavägen 99 Åmåsby jul 1935.

Min älskade!

J hoppas att dessa rader skulle nå
dig någon gång under morgondagen,
sände jag dig mitt innerliga tack
för den alldeles för stora
julklappen. Vi skulle ju inte
ge varandra något, var det du
sagt en gång!

Det var en så trolig sak
du fick, men det är så svårt
med kommissionären. Dels är de
rädda att ta för dyra saker, dels
springa de och tiötta ut sig i världen
för att göra sitt bästa.

Det är väl Gerda, som har
kittat du där sidruglänsande
sköna bordbaken, gissar jag.

Till och med Mammans finaste
damastservetter se. Tror jag ut
emot du, så att det blir nog
bäst, som jag sade, att anslå
du till kaffeduk, då man
kan ^{ha} fantasiservetter i man
fin än du bländvita.

Och så hoppas jag få inviga
du, när du kommer hit, på ett
sådant där söndagskaffekalas,
som du brukar bjuda Ahlgrens på.
Det skall väl bli klara dagar
då, än vad det brukar vara i
Decembermånad.

Äpropå jultklappen så lär Anna
Holmquist, som ligger där och
beredas för sin "sidste Reis", ha
utbetat en önskan att få en bra
paraply, som hon också kunde
använda som stöd, och det har
hon fått av Tillm! Det är väl
förvånande.

Anna får det där välsignade medlet,
som ställer de ~~nya~~ sista svåra
plågorna och på samma gång
verkar sömngivande. Hon är klar i
tankarna, men orkar numera inte
ta emot besök. Hon ligger på Radium-
hemmet och är aldrig ensam, då hennes
gamla Augusta sitter där onödiga
och den mererande jungfrun ligger

inne hos heme om nätterna. Augusta
har lovat vara ~~inne~~ hos heme
i de sista ögnblicken, och det lär
kunna bli slut när som helst, när
doktorn ha sagt.

Jag undrar om du har tittat på
det lilla klipp, som jag sände angående
Maria Stuart. Jag hade alltså rätt, fast
jag började tvivla på mig själva, när
du var så säker. Jo, du Bertil
Malmberg, han har minsam fått
vind i seglen. Hans pappa dog i fjöl;
du minns honom väl från Lucia-
festerna på Sem.

Tänk, att du inte har sagt vad
du tycker om den prisbelönade.

Diktboken! Jay är ännu så svag
 i huvudet, att jag inte riktigt kan
 hålla ihop det mest tankedigna,
 men om jag läser om och om igen,
 skall det väl stråla i full klarhet
 och glans till sist.

Nu har du väl fått kilo-
 gramtals med brev. Jag ber
 dig lycklyggora mig med en del
 av dem. Jag undrar om du gar-
 akt på presidentskaus fråga om
 "postkort" av dig som barn. Jag
 svarar väl nej i alla fall, om hon
 också menar vykort, ty sidorna finnes
 ju inte.

Jag skickar inte nyårskort till

Torup. Verma gångea ringde hon
inte upp mig som vanligt, och inte
bevårdigades jag med något tack
för två brev i somras om dig.

Jag är vrist inte "ond" på henne,
för jag tycker hon är stilig, och så
är hon snäll mot dig. Men jag
behöver ju inte krusakeller.

Nu önskar jag dig ett gott
skut på detta så prägnande
år och tackar dig för allt allt,
vad du har varit för mig.

Älsk
din

Helborg.